

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 26 lipca 2018 r.

Poz. 1439

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 lipca 2018 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków
oraz o zmianie niektórych ustaw**

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 3 lutego 1993 r. o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 18, poz. 82), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 czerwca 1995 r. sygn. akt K 4/94 (Dz. U. z 1996 r. Nr 52, poz. 235),
- 2) ustawą z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775),
- 3) ustawą z dnia 26 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 98, poz. 603),
- 4) ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1122),
- 5) ustawą z dnia 11 maja 2001 r. o zmianie ustawy o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 63, poz. 637),
- 6) ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539),
- 7) ustawą z dnia 10 lutego 2017 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. poz. 624 i 1503)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 3 lipca 2018 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 55 i art. 56 ustawy z dnia 3 lutego 1993 r. o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 18, poz. 82), które stanowią:

„Art. 55. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80, Nr 75, poz. 329, Nr 101, poz. 444 i Nr 107, poz. 464) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 46 w ust. 3 dodaje się drugie zdanie w brzmieniu:

„W wypadku likwidacji przedsiębiorstwa państwowego sprzedaż środków trwałych może być również dokonana na podstawie oferty ogłoszonej publicznie bądź w wyniku rokowań podjętych na podstawie publicznego zaproszenia.”,

- 2) w art. 48 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „z zastrzeżeniem art. 18 ust. 1.”

Art. 56. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 6, poz. 27) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przedsiębiorstwo otrzymujące środki trwałe w wypadku, o którym mowa w ust. 9, powiększa swój fundusz założycielski o wartość równą kwocie zmniejszenia funduszu założycielskiego dokonanego przez przedsiębiorstwo przekazujące.”,

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Zmniejszanie funduszu założycielskiego w wypadkach przewidzianych w ust. 3, 5, 9 i 10 następuje wyłącznie w sytuacji, gdy przekazane mienie w postaci środków trwałych lub nabyte budynki i lokale stanowiły podstawę ustalenia tego funduszu.

7. Kwotę zmniejszenia funduszu założycielskiego w wypadkach przewidzianych w ust. 3, 5, 9 i 10 ustala się mnożąc wartość przekazanych środków trwałych lub nabytych budynków i lokali przez współczynnik udziału funduszu założycielskiego w łącznej wartości funduszu założycielskiego i funduszu przedsiębiorstwa, według stanu na dzień 1 stycznia (po przeszacowaniu) roku, w którym mienie to zostało nieodpłatnie przekazane lub nabyte.”,

c) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Fundusz założycielski ulega zmniejszeniu w wypadku dokonania darowizny, zgodnie z art. 46a ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80, Nr 75, poz. 329, Nr 101, poz. 444 i Nr 107, poz. 464), posiadanych budynków i budowli oraz infrastruktury technicznej w zakresie urządzeń, obiektów i sieci: energetycznych (elektrycznych i gazowych), wodnokanalizacyjnych, ciepłowniczych oraz telekomunikacyjnych, innemu przedsiębiorstwu państwowemu, pod warunkiem przejęcia przez to przedsiębiorstwo odpowiedniej części funduszu założycielskiego ustalonej zgodnie z zasadami określonymi w ust. 6 i 7.

10. Jeżeli przedsiębiorstwo dokonuje darowizny, zgodnie z art. 46a ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, na rzecz jednostek budżetowych lub gmin (związków gmin) budynków i budowli, w których funkcjonują szkoły, szpital i przychodnie przyzakładowe, hotele robotnicze, oraz infrastruktury technicznej w zakresie urządzeń, obiektów i sieci: energetycznych (elektrycznych i gazowych), wodnokanalizacyjnych, ciepłowniczych oraz telekomunikacyjnych, to może pomniejszyć fundusz założycielski zgodnie z zasadami określonymi w ust. 6 i 7.”,

2) w art. 6 w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) kwotę zmniejszenia wartości mienia w postaci zakładowych domów mieszkalnych, żłobków, przedszkoli oraz budynków służących zakładowej działalności socjalnej, w związku z dokonaniem darowizny tych środków trwałych na rzecz innych osób prawnych.”,

3) w art. 12 w ust. 4 wyrazy „do czasu zakończenia statutowej działalności gospodarczej, określonego w zarządzeniu o otwarciu likwidacji” zastępuje się wyrazami „do dnia otwarcia likwidacji, określonego zarządzeniem o likwidacji.” ”;

2) art. 75 i art. 77 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775), które stanowią:

„Art. 75. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na uchyloną przepisem art. 74 ustawę lub odsyłają ogólnie do przepisów o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, stosuje się w tym zakresie odpowiednio przepisy ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.”

„Art. 77. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 4, 25, 39, 48–50, 63 i 70–73 oraz rozdziału 2 działu IV wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

3) art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 98, poz. 603), który stanowi:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 8 lipca 1997 r.”;

- 4) art. 84 i art. 97 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1122), które stanowią:

„Art. 84. Do zakresu działania ministra właściwego do spraw instytucji finansowych przechodzą zadania i kompetencje należące dotychczas do Ministra Finansów na podstawie przepisów:

- 1) o działalności ubezpieczeniowej,
- 2) prawa bankowego,
- 3) o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych,
- 4) o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków, z zastrzeżeniem art. 66.”

„Art. 97. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.”;

- 5) art. 4 i art. 5 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o zmianie ustawy o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 63, poz. 637), które stanowią:

„Art. 4. 1. Postępowania o nabycie akcji lub udziałów jednoosobowych spółek Skarbu Państwa za wierzytelności, prowadzone na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nabyciem akcji lub udziałów, umarza się.

2. Postępowania o przekształcenie przedsiębiorstwa państwowego w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z udziałem Skarbu Państwa i wierzycieli, prowadzone na podstawie przepisów działu III ustawy, o której mowa w art. 3, niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy aktem komercjalizacji, umarza się.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”;

- 6) odnośnika nr 1 oraz art. 131 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/34/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz. Urz. WE L 184 z 06.07.2001, Dz. Urz. WE L 96 z 12.04.2003, Dz. Urz. WE L 345 z 31.12.2003 oraz Dz. Urz. WE L 390 z 31.12.2004);
- 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/6/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. Urz. WE L 96 z 12.04.2003);
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/71/WE z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. WE L 345 z 31.12.2003);
- 4) dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Dz. Urz. WE L 339 z 24.12.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.”

„Art. 131. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 7) art. 61 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. poz. 624), który stanowi:

„Art. 61. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2017 r., z wyjątkiem art. 45, art. 46, art. 49–51, art. 52 ust. 2–5 oraz art. 57 ust. 5 i 6, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia niniejszej ustawy.”.

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 5 lipca 2018 r. (poz. 1439)

USTAWA

z dnia 3 lutego 1993 r.

o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje:

- 1) bankowe postępowanie ugodowe;
- 2) publiczną sprzedaż wierzytelności bankowych;
- 3) (uchylony)¹⁾
- 4) przekazywanie środków na powiększenie funduszy własnych banków państwowych oraz banków, w których Skarb Państwa posiada więcej niż 50% akcji lub udziałów.

Art. 2. Uprawnienia i obowiązki banku określone w rozdziałach 2 i 3 przysługują każdemu bankowi.

Art. 3. Uprawnienia i obowiązki banku określone w rozdziałach 2 i 3 przysługują także Agencji Rozwoju Przemysłu Spółka Akcyjna.

Art. 4. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) spółkach – należy przez to rozumieć spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 2) akcjach – należy przez to rozumieć akcje w spółce akcyjnej i udziały w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 3) statutach – należy przez to rozumieć statuty spółek akcyjnych oraz umowy i akty założycielskie spółek z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 4) wartości księgowej netto – należy przez to rozumieć, w przypadku spółki, sumę kapitałów własnych skorygowaną o wynik finansowy, a w przypadku przedsiębiorstwa państwowego, sumę funduszy własnych skorygowaną o wynik finansowy.

Rozdział 2

Bankowe postępowanie ugodowe

Art. 5. Na wniosek dłużnika, który zaprzestał spłacania długu wobec banku lub nie będzie w stanie spłacać długu w przyszłości – bank, z zastrzeżeniem art. 7, 8 i art. 37, może wszcząć bankowe postępowanie ugodowe w celu doprowadzenia do ugody między dłużnikiem i wierzycielami.

Art. 6. 1. Bankowe postępowanie ugodowe może dotyczyć:

- 1) wyłącznie dłużnika będącego przedsiębiorstwem państwowym, jednoosobową spółką Skarbu Państwa lub spółką, w której akcje będące własnością Skarbu Państwa, przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa stanowią łącznie więcej niż 50%;
- 2)²⁾ Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w części obejmującej jego zobowiązania przejęte – stosownie do odrębnych przepisów o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa – po zlikwidowanych państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej.

2.³⁾ Jeżeli dłużnikiem jest Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, przedmiotem bankowego postępowania ugodowego są wierzytelności wobec poszczególnych, zlikwidowanych i przejętych przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej.

¹⁾ Przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o zmianie ustawy o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. poz. 637), która weszła w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, tj. z dniem 1 maja 2004 r.

²⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 10 pkt 1 i pkt 1a ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. poz. 624 i 1503), która weszła w życie z dniem 1 września 2017 r.

³⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 10 pkt 1 i pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 7. 1. Bank może wszcząć bankowe postępowanie ugodowe indywidualnie lub w imieniu i za zgodą grupy banków, gdy:

- 1) wierzytelności banku lub grupy banków wobec dłużnika stanowią co najmniej 10% ogólnej kwoty zobowiązań dłużnika, przy czym suma wierzytelności bankowej jest nie mniejsza niż sto tysięcy złotych⁴⁾, lub
- 2) wierzytelności banku lub grupy banków stanowią nie mniej niż 20% ogólnej kwoty zobowiązań dłużnika.

2.³⁾ Jeżeli dłużnikiem jest Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, wierzytelności, o których mowa w ust. 1, ustala się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego majątku, wierzytelności i zobowiązań zlikwidowanego państwowego przedsiębiorstwa gospodarki rolnej, sporządzanego przez organ założycielski tego przedsiębiorstwa i Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa.

3. Przez ogólną kwotę zobowiązań dłużnika, o której mowa w ust. 1, rozumie się, z zastrzeżeniem ust. 4, kwotę wynikającą z pomniejszenia sumy bilansowej bilansu, sporządzonego na koniec kwartału poprzedzającego dzień złożenia wniosku:

- 1) o kapitały – w przypadku spółki,
 - 2) o fundusze własne – w przypadku przedsiębiorstwa państwowego
- skorygowane o wynik finansowy.

4.⁵⁾ Przez ogólną kwotę zobowiązań dłużnika, będącego Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa, rozumie się kwotę zobowiązań określoną w protokole zdawczo-odbiorczym, o którym mowa w ust. 2.

Art. 8. Bankiem właściwym do wszczęcia bankowego postępowania ugodowego jest:

- 1) bank, którego suma wierzytelności wobec dłużnika jest największa spośród wszystkich wierzytelności bankowych;
- 2) inny bank będący wierzycielem, jeżeli bank, o którym mowa w pkt 1, nie wszczął bankowego postępowania ugodowego w terminie 30 dni od dnia złożenia przez dłużnika wniosku o wszczęcie postępowania, a w przypadku określonym w art. 10 ust. 1, w terminie 30 dni od przedstawienia lub uzupełnienia programu uzdrowienia gospodarki przez dłużnika.

Art. 9. 1. Do wniosku o wszczęcie bankowego postępowania ugodowego dłużnik powinien dołączyć:

- 1) propozycje ugodowe, w szczególności założenia uzdrowienia gospodarki dłużnika, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4;
- 2) bilans z rachunkiem wyników;
- 3) wyciąg z rejestru;
- 4) spis wierzycieli, w tym zagranicznych, ze wskazaniem imion, nazwisk lub firm i adresów oraz wymienieniem wierzytelności i terminów ich płatności, z oznaczeniem wierzytelności zabezpieczonych zastawem bądź hipoteką;
- 5) wykaz udzielonych poręczeń;
- 6) wykaz tytułów egzekucyjnych przeciwko dłużnikowi;
- 7) spis podmiotów zobowiązanych względem dłużnika, z wymienieniem należności i terminów ich płatności;
- 8) propozycje potrąceń według zasad, o których mowa w art. 13.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio, gdy przedmiotem bankowego postępowania ugodowego mają być wierzytelności, o których mowa w art. 6 ust. 2, z tym że:

- 1) w miejsce wyciągu z rejestru dłużnik dołącza decyzję organu założycielskiego o likwidacji państwowego przedsiębiorstwa gospodarki rolnej;
- 2) dane określone w ust. 1 pkt 2 i 4–7 dotyczą zlikwidowanego przedsiębiorstwa.

3.³⁾ Jeżeli dłużnikiem jest państwowe przedsiębiorstwo gospodarki rolnej, propozycje ugodowe, uwzględniające również program zagospodarowania majątku po przejęciu przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, wymagają zgody Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa.

4.⁵⁾ Jeżeli dłużnikiem jest Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, propozycje ugodowe uwzględniają program zagospodarowania majątku po zlikwidowanym państwowym przedsiębiorstwie gospodarki rolnej.

⁴⁾ Z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (Dz. U. poz. 386 oraz z 1995 r. poz. 79), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 10 pkt 1 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 10. 1. Bank może uzależnić wszczęcie lub prowadzenie bankowego postępowania ugodowego od przedstawienia lub uzupełnienia programu uzdrowienia gospodarki dłużnika lub programu zagospodarowania, o którym mowa w art. 9 ust. 3 i 4, wyznaczając mu na tę czynność czas nie krótszy niż 30 dni.

2. Jeżeli dłużnikiem jest przedsiębiorstwo państwowe, bank może uzależnić wszczęcie bankowego postępowania ugodowego od złożenia przez dłużnika wniosku do:

- 1) Ministra Przekształceń Własnościowych o przekształcenie przedsiębiorstwa w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa w trybie ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. poz. 298 oraz z 1991 r. poz. 253 i 480) lub
- 2) organu założycielskiego o wniesienie przedsiębiorstwa lub zorganizowanych części mienia przedsiębiorstwa do spółki w trybie art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych, których prywatyzacja wymaga zgody Rady Ministrów na podstawie odrębnych przepisów, chyba że Rada Ministrów wyrazi zgodę na prywatyzację, oraz do państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej.

Art. 11. Bankowym postępowaniem ugodowym, z zastrzeżeniem art. 12, objęte są wszelkie wierzytelności, z wyłączeniem wierzytelności:

- 1) z tytułu ubezpieczeń społecznych;
- 2) ze stosunku pracy;
- 3) z umowy o rentę lub o dożywocie;
- 4) zabezpieczonych zastawem, z wyjątkiem zastawów ustanowionych później niż na 30 dni przed złożeniem wniosku o wszczęcie bankowego postępowania ugodowego oraz zastawów ustawowych w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. poz. 111, z późn. zm.⁶⁾);
- 5) zabezpieczonych hipoteką, z wyjątkiem hipotek ustanowionych później niż na 30 dni przed złożeniem wniosku o wszczęcie bankowego postępowania ugodowego oraz hipotek przymusowych i hipotek ustawowych w rozumieniu ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 1992 r. poz. 359 oraz z 1993 r. poz. 29);
- 6) powstałych z tytułu pobierania przez dłużnika – zobowiązanego jako płatnik w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, z późn. zm.⁷⁾) – zaliczek na podatek dochodowy.

Art. 12. 1. Wierzytelności zabezpieczone zastawem lub hipoteką, wyłączone na podstawie art. 11 pkt 4 i 5, mogą zostać objęte bankowym postępowaniem ugodowym tylko za zgodą wierzycieli.

2. Jeżeli wierzytelność nie została objęta ugodą bankową w związku z brakiem zgody wierzyciela, o której mowa w ust. 1, po uprawomocnieniu się ugody bankowej, dłużnik może przenieść na wierzyciela własność rzeczy obciążonej zastawem lub hipoteką ze skutkiem całkowitego zaspokojenia wierzyciela z tytułu wierzytelności zabezpieczonych zastawem lub hipoteką, które nie zostały objęte ugodą bankową.

3. Objęcie ugodą bankową wierzytelności zabezpieczonych zastawem lub hipoteką nie powoduje wygaśnięcia zastawu lub hipoteki do czasu zakończenia bankowego postępowania ugodowego w trybie określonym w art. 36.

Art. 13. W bankowym postępowaniu ugodowym, przed zawarciem ugody bankowej, dokonuje się potrącenia wierzytelności i zobowiązań dłużnika wobec Skarbu Państwa i jednostek budżetowych na zasadach określonych w art. 28 ustawy o zobowiązaniach podatkowych oraz wzajemnych wierzytelności dłużnika i wierzycieli objętych bankowym postępowaniem ugodowym – na zasadach określonych w art. 498–508 Kodeksu cywilnego.

Art. 14. 1. Bank ogłasza o wszczęciu bankowego postępowania ugodowego w co najmniej jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz w siedzibie banku i jego oddziałach, a także w siedzibie dłużnika.

2. Bankowe postępowanie ugodowe uważa się za wszczęte w dniu pierwszego ogłoszenia prasowego, o którym mowa w ust. 1.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1982 r. poz. 289, z 1984 r. poz. 268, z 1985 r. poz. 50, z 1988 r. poz. 325, z 1989 r. poz. 23, 176, 192 i 443, z 1990 r. poz. 198, z 1991 r. poz. 442 i 475 oraz z 1992 r. poz. 86 i 251.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2494 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 317, 398, 650, 685, 858, 912, 1076 i 1162.

3. O wszczęciu bankowego postępowania ugodowego bank odrębnie zawiadamia:

- 1) wszystkich wierzycieli, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4;
- 2) właściwe organy podatkowe;
- 3) Ministra Przekształceń Własnościowych.

4. Do zawiadomienia wierzycieli mających wierzytelności zabezpieczone zastawem bądź hipoteką bank dołącza zapytanie o zgodę na objęcie ich wierzytelności bankowym postępowaniem ugodowym. Brak odpowiedzi w terminie 21 dni od dnia otrzymania zawiadomienia oznacza odmowę objęcia bankowym postępowaniem ugodowym wierzytelności objętej zastawem lub hipoteką.

Art. 15. Bank kierujący bankowym postępowaniem ugodowym określa szczegółowy tryb postępowania i terminy wykonania objętych tym postępowaniem czynności oraz nadzoruje wykonanie ugody bankowej.

Art. 16. 1. Bankowe postępowanie ugodowe prowadzi do zawarcia ugody bankowej, która obejmuje:

- 1)⁵⁾ zobowiązanie dłużnika do podjęcia określonych działań zmierzających do naprawy przedsiębiorstwa dłużnika, a w przypadku gdy dłużnikiem jest Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa – do realizacji programu zagospodarowania majątku po zlikwidowanym państwowym przedsiębiorstwie gospodarki rolnej;
- 2) zobowiązanie wierzycieli do podjęcia działań w celu wsparcia realizacji programu naprawczego;
- 3) określenie zasad zamiany wierzytelności na akcje, jeżeli ugoda przewiduje taką zamianę;
- 4) określenie sposobu pokrywania kosztów ponoszonych w związku z bankowym postępowaniem ugodowym; Skarb Państwa jest zwolniony z obowiązku ponoszenia kosztów;
- 5) określenie sposobu realizacji wierzytelności objętych ugodą bankową po uprawomocnieniu się ugody.

2. Działania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą polegać na restrukturyzacji długu oraz ułatwieniu dłużnikowi pozyskania nowych środków finansowych, a w szczególności na:

- 1) odroczeniu terminów płatności;
- 2) obniżeniu oprocentowania wierzytelności;
- 3) zaniechaniu naliczania oprocentowania w określonym czasie od całości lub części wierzytelności;
- 4) przejściowym kapitalizowaniu należnych odsetek;
- 5) rozłożeniu w czasie spłat odsetek i kapitału;
- 6) zamianie części lub całości wierzytelności na akcje;
- 7) umorzeniu części lub całości wierzytelności, w tym odsetek;
- 8) udzieleniu dłużnikowi nowych pożyczek, kredytów lub gwarancji kredytowych.

3. Ustalenia mające na celu zabezpieczenie wykonania ugody bankowej oraz kontroli nad jej realizacją mogą na:

- 1) powołaniu rady wierzycieli kontrolującej wykonanie postanowień ugody bankowej; w skład rady wierzycieli wchodzi przedstawiciel Ministra Finansów, jeżeli ugodą bankową są objęte wierzytelności Skarbu Państwa;
- 2) przekazaniu wskazanemu wierzycielowi, na czas oznaczony, praw głosu z akcji, jeżeli wierzyciele uznają to za niezbędne, poprzez ustanowienie odpowiedniego pełnomocnictwa;
- 3) zobowiązaniu się akcjonariusza spółki dłużnika do zbycia akcji lub obciążenia akcji prawem zastawu na rzecz wierzycieli.

4. Uprawnienia osób wchodzących w skład rady wierzycieli, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w zakresie należności przysługujących im z tytułu pełnienia tych funkcji, określa akt powołania.

Art. 17. 1. Jeżeli dłużnikiem jest przedsiębiorstwo państwowe:

- 1) Minister Przekształceń Własnościowych przekształci przedsiębiorstwo w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa, w trybie i na zasadach przepisów ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia podpisania ugody;
- 2) Minister Przekształceń Własnościowych wyrazi zgodę na wniesienie przedsiębiorstwa lub zorganizowanych części mienia przedsiębiorstwa do spółki w trybie art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz wyrazi zgodę na zamianę wierzytelności na akcje tej spółki według zasad, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 3, w ciągu 30 dni od dnia podpisania ugody.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się, o ile:

- 1) przekształcenie przedsiębiorstwa w trybie i na zasadach przepisów ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych lub
- 2) likwidacja przedsiębiorstwa w trybie określonym w art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych

– nie jest warunkiem zawartym w ugodzie.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych, których prywatyzacja wymaga zgody Rady Ministrów na podstawie odrębnych przepisów, chyba że Rada Ministrów wyrazi zgodę na prywatyzację, oraz do państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej.

4. Z chwilą przekształcenia przez Ministra Przekształceń Własnościowych przedsiębiorstwa państwowego w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa lub wniesienia przedsiębiorstwa albo zorganizowanych części mienia przedsiębiorstwa do spółki w trybie art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych – spółka ta staje się stroną w bankowym postępowaniu ugodowym jako dłużnik.

5.³⁾ Z dniem podjęcia decyzji o likwidacji państwowego przedsiębiorstwa gospodarki rolnej w celu przekazania majątku tego przedsiębiorstwa Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa – stroną w bankowym postępowaniu ugodowym staje się Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa.

Art. 18. 1. Uгода bankowa powinna uwzględniać interesy wierzycieli na warunkach niekrzywdzących.

2. Uгода bankowa może przewidywać korzystniejsze warunki dla wierzycieli mających drobne wierzytelności.

Art. 19. 1. Organy podatkowe dokonują zmian w zobowiązaniach podatkowych dłużnika, będących następstwem zawartej ugody bankowej.

2.⁸⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania organów podatkowych dokonujących zmian w zobowiązaniach podatkowych dłużnika, wynikających z zawartej ugody bankowej.

Art. 20. 1. Zawarcie ugody bankowej następuje wówczas, gdy propozycja ugody określająca sposób realizacji wszystkich wierzytelności objętych bankowym postępowaniem ugodowym zostanie zaakceptowana przez dłużnika oraz wierzycieli posiadających łącznie więcej niż 50% sumy wierzytelności objętych postępowaniem, w tym przez bank prowadzący bankowe postępowanie ugodowe.

2. Uгода, o której mowa w ust. 1, jest wiążąca dla wszystkich wierzycieli, z zastrzeżeniem art. 11 i art. 12 ust. 2.

3. Uгода bankowa, pod rygorem nieważności, powinna być zawarta w formie pisemnej.

4. Ugodę obejmującą wierzytelności Skarbu Państwa podpisuje w imieniu Skarbu Państwa Minister Finansów lub osoba przez niego upoważniona.

5. Ugodę zawieraną na warunkach określonych w art. 17 ust. 1 podpisuje w imieniu Skarbu Państwa Minister Przekształceń Własnościowych lub osoba przez niego upoważniona.

6. Przedstawiciel Ministra Finansów, o którym mowa w ust. 4, może nie podpisać ugody bankowej tylko wtedy, gdy wierzytelności Skarbu Państwa zostały potraktowane w sposób krzywdzący w stosunku do innych wierzytelności, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2.

7.⁹⁾ Do zbywania i obciążania akcji należących do Skarbu Państwa, w ramach wykonywania ugody bankowej, nie stosuje się przepisów ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, z wyjątkiem przepisów dotyczących nabywania akcji przez pracowników i rolników lub rybaków.

8.¹⁰⁾ Przepis art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2017 r. poz. 1055 oraz z 2018 r. poz. 702) stosuje się odpowiednio, z tym że uprawnionym pracownikom oraz rolnikom lub rybakom przysługuje prawo do nieodpłatnego nabycia do 15% akcji Skarbu Państwa według stanu z dnia objęcia przez Skarb Państwa, jeżeli do Skarbu Państwa należy jeszcze taka część akcji. Jeżeli do Skarbu Państwa należy mniejsza część akcji, prawo do nieodpłatnego nabycia ogranicza się do tej części.

⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 66 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. poz. 943 oraz z 1998 r. poz. 1122), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 72 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. poz. 561 i 775), który wszedł w życie z dniem 22 października 1996 r.

¹⁰⁾ Dodany przez art. 72 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 9; w brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. poz. 603), która weszła w życie z dniem 19 sierpnia 1997 r. z mocą od 8 lipca 1997 r.

Art. 21. 1. Bank ogłasza o zawarciu ugody bankowej w trybie określonym w art. 14 ust. 1, ze wskazaniem miejsca, w którym można zapoznać się z jej warunkami.

2. O zawarciu ugody bankowej bank odrębnie i niezwłocznie zawiadamia:

- 1) wszystkich wierzycieli, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4;
- 2) właściwe organy podatkowe;
- 3) Ministra Przekształceń Własnościowych.

Art. 22. 1. Wierzyciel, który nie podpisał ugody bankowej, a którego wierzytelności zostały objęte ugoda, może wnieść sprzeciw w terminie 30 dni od dnia ukazania się, zgodnie z art. 21, pierwszego ogłoszenia prasowego o zawarciu ugody bankowej.

2. Sprzeciw wraz z uzasadnieniem wnosi się za pośrednictwem banku, o którym mowa w art. 15, w formie pisemnej do sądu rejonowego – sądu gospodarczego, właściwego dla siedziby dłużnika.

3. Na żądanie sądu, do którego wniesiono sprzeciw zgodnie z ust. 2, bank niezwłocznie przekazuje pełną dokumentację bankowego postępowania ugodowego.

Art. 23. 1. W postępowaniu sądowym sprawy z zakresu bankowego postępowania ugodowego są rozpatrywane na podstawie przepisów księgi drugiej Kodeksu postępowania cywilnego – postępowanie nieprocesowe, z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozdziału.

2. Wnoszący sprzeciw uiszcza stały wpis.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wpisu wnoszonego od sprzeciwu.

Art. 24. 1. Sąd oddala sprzeciw, jeżeli zawarta ugoda bankowa nie narusza przepisów ustawy; w przeciwnym przypadku uchyla ugoda bankową i umarza bankowe postępowanie ugodowe.

2. Postanowienie sądu wymaga uzasadnienia.

3. (utracił moc)¹¹⁾

Art. 25. 1. Ugoda bankowa jest prawomocna, jeżeli w terminie określonym w art. 22 ust. 1 nie został złożony sprzeciw lub sąd sprzeciw oddalił.

2. O uprawomocnieniu się ugody bankowej bank ogłasza w trybie określonym w art. 14 ust. 1.

3. Wierzyciele, których wierzytelności objęto ugoda bankową, są tą ugoda związani od chwili uprawomocnienia.

Art. 26. 1. Prawomocna ugoda bankowa stanowi tytuł egzekucyjny w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego oraz w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, z późn. zm.¹²⁾), z zastrzeżeniem art. 19.

2. Na żądanie uprawnionego bank wydaje wyciąg z ugody z zapewnieniem o jej prawomocności, pobierając za tę czynność opłatę zgodną z przepisami o opłatach kancelaryjnych w sprawach cywilnych.

3. Każdy z uprawnionych, na podstawie prawomocnej ugody bankowej, w razie jej nierealizowania przez dłużnika, może wystąpić do sądu rejonowego – sądu gospodarczego, właściwego dla siedziby dłużnika, o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu.

4. Przepis ust. 3 nie narusza przepisów o egzekucji.

Art. 27. Jeżeli dłużnik nie wykonuje wynikających z ugody bankowej zobowiązań, bank, który prowadził postępowanie ugodowe, z własnej inicjatywy lub na wniosek innego wierzyciela, o którym mowa w pkt 2:

- 1) występuje do sądu rejonowego – sądu gospodarczego, właściwego dla siedziby dłużnika, z wnioskiem o rozwiązanie ugody bankowej lub
- 2) zaspokaja wierzyciela pokrzywdzonego niewykonywaniem ugody bankowej przez dłużnika.

¹¹⁾ Z dniem 7 maja 1996 r., tj. z dniem ogłoszenia obwieszczenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 1996 r. o utracie mocy obowiązującej art. 24 ust. 3 i art. 28 w zakresie dotyczącym art. 24 ust. 3 ustawy o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. poz. 235), wydane w wykonaniu orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 czerwca 1995 r. sygn. K 4/94.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1475, 1954 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 138, 398, 1000, 1009 i 1104.

Art. 28.¹³⁾ Do postępowania sądowego dotyczącego rozwiązania ugody bankowej mają zastosowanie przepisy art. 23 ust. 2 oraz art. 24 ust. 2 i 3.

Art. 29. Sąd oddala wniosek, jeżeli dłużnik wykonuje wynikające z ugody bankowej zobowiązania; w przeciwnym przypadku rozwiązuje ugodę bankową.

Art. 30. O rozwiązaniu ugody bankowej przez sąd bank ogłasza w trybie określonym w art. 14 ust. 1.

Art. 31. 1. Rozwiązanie ugody bankowej przez sąd może nastąpić nie później niż w ciągu 3 lat od dnia jej uprawomocnienia.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu bieg terminów przedawnienia wierzytelności objętych bankowym postępowaniem ugodowym.

Art. 32. W razie rozwiązania ugody bankowej przez sąd:

- 1) dokonane na podstawie ugody bankowej czynności dłużnika pozostają w mocy, a wypłacone lub wyegzekwowane kwoty nie podlegają zwrotowi;
- 2) wierzyciele zachowują prawo do niespłaconej przez dłużnika części wierzytelności istniejącej przed zawarciem ugody bankowej;
- 3)¹⁴⁾ bankowe postępowanie ugodowe nie może być ponownie wszczęte wobec tego samego dłużnika, chyba że przedmiotem bankowego postępowania ugodowego mają być wierzytelności wobec innego państwowego przedsiębiorstwa gospodarki rolnej, zlikwidowanego i przejętego przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, niż wobec tego przedsiębiorstwa, którego wierzytelności już objęte zostały ugodą bankową.

Art. 33. Jeżeli dłużnik udzielił niektórym wierzycielom korzyści większych niż przewidziane w ugodzie, każdy wierzyciel w ciągu 2 lat od dnia uprawomocnienia się ugody może w drodze powództwa żądać solidarnie od dłużnika i wierzyciela, który osiągnął nienależną korzyść, uiszczenia sumy, o jaką w ugodzie zmniejszona została wierzytelność żądającego. Wierzyciel, który osiągnął nienależną korzyść, odpowiada tylko do wysokości tej korzyści.

Art. 34. 1. Z dniem wszczęcia postępowania ugodowego do czasu jego umorzenia, uprawomocnienia się ugody lub uchylenia ugody bankowej przez sąd:

- 1) ulegają zawieszeniu toczące się postępowania układowe i upadłościowe;
- 2) nie może być dokonywana spłata wierzytelności objętych bankowym postępowaniem ugodowym;
- 3) nie może być wszczęta lub prowadzona dalej przeciwko dłużnikowi egzekucja wierzytelności objętych bankowym postępowaniem ugodowym; wszczęte wcześniej postępowanie egzekucyjne ulega zawieszeniu;
- 4) nie mogą być ustanawiane hipoteki i zastawy.

2. Po uprawomocnieniu się ugody zawieszone postępowania układowe, upadłościowe i egzekucyjne, w odniesieniu do wierzytelności objętych ugodą, ulegają umorzeniu, a wydane w toku tych postępowań tytuły wykonawcze pozbawia się z mocy prawa wykonalności.

Art. 35. 1. Bank umarza bankowe postępowanie ugodowe, jeżeli w terminie 4 miesięcy od wszczęcia bankowego postępowania ugodowego nie dojdzie do zawarcia ugody bankowej.

2. Jeżeli bankowe postępowanie ugodowe zostało wszczęte wobec przedsiębiorstwa państwowego, termin, o którym mowa w ust. 1, wynosi 6 miesięcy.

3. O umorzeniu bankowego postępowania ugodowego bank ogłasza w trybie określonym w art. 14 ust. 1.

Art. 36. 1. Bank prowadzący bankowe postępowanie ugodowe na wniosek dłużnika, po stwierdzeniu, że wszystkie zobowiązania wynikające z ugody zostały wykonane, uznaje bankowe postępowanie ugodowe za zakończone.

2. O zakończeniu bankowego postępowania ugodowego bank ogłasza w trybie określonym w art. 14 ust. 1.

Art. 37. Bankowe postępowanie ugodowe nie może być wszczęte po upływie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

¹³⁾ Utracił moc w zakresie dotyczącym art. 24 ust. 3 z dniem 7 maja 1996 r., tj. z dniem ogłoszenia obwieszczenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, o którym mowa w odnośniku 11, wydanego w wykonaniu orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 czerwca 1995 r. sygn. K 4/94.

¹⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 10 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Rozdział 3

Publiczna sprzedaż wierzytelności bankowych

Art. 38. Bank jest uprawniony do publicznej sprzedaży wymagalnych wierzytelności bankowych po cenie rynkowej.

Art. 39. Wymagalne wierzytelności bankowe są zbywane:

- 1) w drodze przetargu;
- 2) na podstawie oferty ogłoszonej publicznie;
- 3) w wyniku rokowań podjętych na podstawie publicznego zaproszenia.

Art. 40. 1. O zamiarze sprzedaży wymagalnych wierzytelności bank ogłasza w trybie określonym w art. 14 ust. 1.

2. Bank, nie później niż na 14 dni przed ogłoszeniem, o którym mowa w ust. 1, powiadamia:

- 1) dłużnika;
- 2) podmioty, które udzieliły zabezpieczenia na spłatę wierzytelności banku;
- 3) organ administracji państwowej reprezentujący Skarb Państwa, jeżeli dłużnikiem jest spółka, w której akcje posiada Skarb Państwa;
- 4) organ założycielski oraz Ministra Przekształceń Własnościowych, jeżeli dłużnikiem jest przedsiębiorstwo państwowe.

Art. 41. Do przelewu wierzytelności, o której mowa w art. 40, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o zmianie wierzyciela, z następującymi wyjątkami:

- 1) w żadnym przypadku nie jest wymagana zgoda dłużnika;
- 2)¹⁵⁾ przelew nie może być dokonany na rzecz dłużnika lub podmiotu będącego w stosunku do dłużnika podmiotem dominującym lub zależnym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 512 i 685).

Art. 42. Przy publicznej sprzedaży wymagalnych wierzytelności bankowych nie stosuje się przepisów ustawy Prawo bankowe o przestrzeganiu tajemnicy obrotów i stanów rachunków bankowych, w zakresie wierzytelności oferowanych do sprzedaży.

Rozdział 4

(uchylony)¹⁶⁾

Rozdział 5

Przekazywanie środków na powiększenie funduszy własnych banków

Art. 52. 1. Minister Finansów przekaze, w imieniu Skarbu Państwa, bankom państwowym oraz bankom, w których Skarb Państwa posiada więcej niż 50% akcji lub udziałów, obligacje skarbowe wyemitowane w tym celu na podstawie odrębnego upoważnienia lub środki pieniężne dla zwiększenia funduszy własnych i rezerw banków.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, zostaną przekazane bankowi, który spełnia następujące warunki:

- 1) posiada zweryfikowane sprawozdanie finansowe zawierające analizę jakości portfela kredytowego banku, przeprowadzone przez podmiot mający doświadczenie w tym zakresie;
- 2) wyodrębnił kredyty o obniżonej jakości;
- 3) utworzył odrębny pion organizacyjny do zarządzania kredytami, o których mowa w pkt 2;
- 4) przedstawił plan restrukturyzacji portfela kredytów, o których mowa w pkt 2.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 105 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. poz. 1539), która weszła w życie z dniem 24 października 2005 r.

¹⁶⁾ Przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 53. 1.⁵⁾ Banki, które otrzymają środki w trybie określonym w art. 54, nie mogą udzielać kredytów oraz gwarancji dłużnikom, których kredyty zostały wyodrębnione zgodnie z art. 52 ust. 2 pkt 2, poza przypadkiem, gdy dostarczenie nowych środków wynika z postanowień ugody bankowej albo gdy dłużnikiem jest Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa.

2. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, termin, w którym banki, o których mowa w ust. 1, zobowiązane są sprzedać niezaspokojone wierzytelności wobec dłużników, których kredyty były wyodrębnione zgodnie z art. 52 ust. 2 pkt. 2, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Obowiązek określony w ust. 2 nie dotyczy przypadków, w których:

- 1) z dłużnikiem została zawarta ugoda lub układ;
- 2) dłużnik został postawiony w stan upadłości;
- 3) wobec dłużnika zostało wszczęte postępowanie likwidacyjne w trybie art. 37 ust. 2 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych lub art. 18a ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2152);
- 4) dłużnik przez okres nie krótszy niż 3 miesiące w pełni na bieżąco spłaca kredyt;
- 5)⁵⁾ dłużnikiem jest Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa lub państwowe przedsiębiorstwo gospodarki rolnej.

Art. 54. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) banki, którym zostaną przekazane obligacje skarbowe i środki pieniężne;
- 2) podział kwoty, przeznaczonej w ustawie budżetowej na zwiększenie funduszy własnych i rezerw banków, między banki, o których mowa w pkt 1.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy końcowe

Art. 55. (pominięty)¹⁷⁾

Art. 56. (pominięty)¹⁷⁾

Art. 57. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹⁸⁾.

¹⁷⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

¹⁸⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 4 marca 1993 r.